

Meestal zijn galloways zwart, maar ze zijn altijd in andere kleuren voorgekomen, ook vandaag nog. Foto: TOV - David Samyn

Grote grazers op de wandeling

Meer en meer worden grote grazers ingezet als onderdeel van duurzaam natuurbeheer. Vooral gallowayrunderen komen we veel in natuurgebieden tegen. Door hun specifiek graasgedrag brengen ze variatie in het decor. Zeg maar dat ze vorm geven aan het landschap. Ze zijn gemakkelijk inzetbaar, kunnen tegen de kou en moeten niet gemolken worden. André Grosemans

Galloway is een graafschap in het zuidwesten van Schotland. Daar zag men in de zeventiende eeuw de nu naar de regio genoemde runderen die hier vandaag worden ingezet bij het beheer van natuurgebieden. Hun graasgedrag draagt rechtstreeks bij tot meer diversiteit in het landschap. Dat komt omdat ze niet alleen grassen eten, maar ook grovere planten, bramen en zelfs takken en twijgen. Brandnetels en distels zijn geen obstakel voor een lekkere maaltijd. Bovendien grazen ze op sommige plaatsen meer of minder dan op andere, wat ook variatie brengt in het natuurdecor. In vroegere tijden vormden wilde grazers hier het landschap. Maar die zijn in onze streken uitgestorven. Ter vervanging geeft men nu terrein aan hoefdieren die nauw verwant zijn aan hun wilde voorouders.

Natuurlijke jas

Galloways zijn kortbenig. De schofthoogte van een koe bedraagt gemiddeld 1,20 meter. Ze weegt vier- tot zeshonderd kilo. Een stier kan zo'n vijftien centimeter groter zijn en

Runderen vormen het landschap

tussen zeshonderd en duizend kilo halen. Opmerkelijk is dat deze runderen hoornloos zijn. Je kan alleen kleine stompjes op de schedel zien. Hun lang en krullend haar is meestal zwart, maar in de loop van de geschiedenis waren er altijd exemplaren in andere tinten. Hun natuurlijke jas bestaat uit een ruwe

buitenvacht en een zachtere binnenvacht. Die vormen een ideale bescherming tegen regen, wind en winterse kou. Ook hun oorschelpen zijn bedekt met opvallend lang haar. Het mag duidelijk zijn dat ze goed aangepast zijn aan het leven buiten, en ze worden dan ook geen enkel seizoen op stal gezet. Een galloway-

koe vraagt weinig zorg, ze heeft geen hulp nodig bij het kalven. Bovendien moet ze niet gemolken worden, al wordt verteld dat dat wel gebeurt in oude Schotse dorpen. Ze geeft natuurlijk niet zoveel melk als een boerderijkoe die speciaal met dat doel gefokt is. Een gallowaykalf drinkt een half jaar melk en eet van